

Mü'minlerin kable'l-büluğ vefat eden evlatları; cennette ebedî, sevimli, cennete lââyık bir surette daimî çocuk kalacaklarını

Aziz âhiret kardeşim Hâfız Hâlid Efendi!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيَشِيرُ الصَّابِرِينَ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

Kardeşim, çocuğun vefatı beni müteessir etti. Fakat **أَلْحَكُمُ اللَّهُ** kazaya rıza, kadere teslim İslâmiyet'in bir şiarıdır. Cenab-ı Hak sizlere sabr-ı cemil versin. Merhumu da size zahîre-i âhiret ve şefaâtçi yapsın. Size ve sizin gibi müttaki mü'minlere büyük bir müjde ve hakiki bir teselli gösterecek **beş noktayı** beyan ederiz:

Birinci Nokta: Kur'an-ı Hakîm'de **وَلَدَانِ مُخَلَّدُونَ** sırrı ve meali şudur ki: Mü'minlerin kable'l-büluğ vefat eden evlatları; cennette ebedî, sevimli, cennete lââyık bir surette daimî çocuk kalacaklarını ve cennete giden peder ve validelerinin kucaklarında ebedî medar-ı sürurları olacaklarını ve çocuk sevmek ve evlat okşamak gibi en latîf bir zevki, ebeveynine temine medar olacaklarını ve her bir lezzetli şeyin cennette bulunduğunu "Cennet, tenasül yeri olmadığından evlat muhabbeti ve okşaması olmadığı"nı diyenlerin hükümleri hakikat olmadığını hem dünyada on senelik kısa bir zamanda teellümatla karışık evlat sevmesine ve okşamasına bedel safi, elemsiz, milyonlar sene ebedî evlat sevmesini ve okşamasını

kazanmak, ehl-i imanın en büyük bir medar-ı saadeti olduğunu şu âyet-i kerîme **وَلَدَانِ**

مُخَلَّدُونَ cümlesiyle işaret ediyor ve müjde veriyor.